

REPERTORIUM VAN TIJDSCHRIFTLITERATUUR OP HET GEBIED VAN ACCOUNTANCY EN BEDRIJFSHUISHOUDKUNDE

Versijnt maandelijks, behalve in augustus

*Samengesteld door de Stichting voor
Economisch Onderzoek der Universiteit
van Amsterdam, redactie: Mevr. Dra. E.
Hijmans*

A. ACCOUNTANCY

II. HET ACCOUNTANTSBEROEP

Professional Ethics

House, D. V. — In een serie van vier artikelen wordt een overzicht gegeven van de beroepsethiek van de Engelse accountantsstand, en van de ontwikkelingen die in dit opzicht sedert 1880 — het oprichtingsjaar van het Institute of Accountants — zijn waar te nemen.

Uitgegaan wordt van de „Fundamental Rules”, zoals die in 1880 werden geformuleerd. In 1948 kwamen belangrijke veranderingen in deze regels tot stand en werden nieuwe toegevoegd. Naast de geschreven regels bestaat een ongeschreven code, die in Engeland een grote rol speelt, in tegenstelling met landen als de Verenigde Staten en Zuid Rhodesia, waar een gedetailleerde schriftelijke code van gedragsregels voor het accountantsberoep bestaat. De disciplinaire maatregelen en hun toepassing in Engeland komen ter sprake. Voorts worden de Engelse opvattingen ten aanzien van een aantal vraagstukken behandeld. De honorering, het gebruik van beroepsaanduidingen en titels, de publiciteit, de juridische bedrijfsvorm, de verklaring en het rapport, de verhouding tot andere beroepen en het beroepsgeheim zijn onderwerpen die vrij uitvoerig worden besproken. Tot slot wordt een beschouwing gewijd aan de onafhankelijkheid van de accountant.

A II - 2
E 635.451 : E 741.23

The Accountant, 13, 20 en 27 oktober en 3 november 1956

III. LEER VAN DE INRICHTING

Cents-less Accounting Makes Sense

Gilmaster, D. R. — In dit artikel wordt beschreven, hoe een boekhouding op doelmatige wijze kan worden gevoerd in ronde dollar- of guldens-bedragen. Niet alleen wordt hierdoor de schijn-nauwkeurigheid vermeden, welke ligt in het in centen nauwkeurig boeken van bedragen, die deels uit weinig gefundeerde veronderstellingen voortvloeien. Uit een oogpunt van arbeids- en kostenbesparing zijn aan deze vereenvoudiging eveneens voordelen verbonden, die in de praktijk zeer zwaar blijken te wegen.

Alvorens tot de verandering te besluiten, dient men echter eerst de mogelijkheden van toepassing in een gegeven administratie zorgvuldig te onderzoeken. Onder meer is de vraag van veel belang, op welk punt men de centen weglaat. Dit dient liefst zo vroeg mogelijk te geschieden. Voorts kan men niet alle rekeningen in ronde bedragen voeren; boekingen die betrekking hebben op transacties met de buitenwereld moeten in centen plaatsvinden. De schrijver beveelt aan, bedragen beneden 50 cents naar beneden en bedragen boven 50 cents naar boven af te ronden, terwijl 50 cents wordt afgerond op het naastbijzijnde even aantal dollars.

Hij beschrijft hoe met behulp van boekhoudmachines het elimineren van de centen op eenvoudige wijze kan worden verricht en gecontroleerd, en illustreert dit met een praktijkvoorbeeld.

A III - 1
E 736.0

The Canadian Chartered Accountant, oktober 1956

Enkele beschouwingen omtrent de betekenis van de economische voorraden voor de samenstelling van de resultatenrekening

Bruinessen, Drs. W. van — De registratie van de economische voorraden der bedrijfshuishouding dient te worden gebouwd op de bedrijfseconomische grondslagen welke in de leer van de kostprijs en de leer van waarde en winst zijn gegeven ten aanzien van vaststelling en waardering van deze voorraden. De behandeling van de registratie van economische voorraden in de inrichtingsleer is voornamelijk comptabel gericht, zodat een lacune dreigt te ontstaan welke de schrijver met het onderhavige artikel tracht te vullen. Hierbij beperkt hij zich tot de registratie van de economische voorraden bij massaproductie.

Uitgangspunt vormt een beschouwing omtrent de inhoud van het begrip economische voorraad, waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen de normale en de speculatieve voorraad. Ingegaan wordt vervolgens op de feitelijke verhoudingen ten aanzien van het prijsrisico onder verschillende omstandigheden. Deze beschouwingen leiden tot het stellen van enkele eisen waaraan een doelmatig opgestelde tussentijdse balans dient te voldoen, wil de leiding van de bedrijfshuishouding een inzicht verkrijgen in het risico dat als gevolg van volgtijdelijke prijsfluctuaties wordt gelopen.

Vervolgens wordt de techniek van de registratie van de economische voorraad bij massaproductie schematisch aangegeven, en tot slot wordt uiteengezet, waarom permanente registratie van de economische voorraad de voorkeur verdient boven de methode waarbij periodiek met behulp van de technische voorraad, de nog niet ontvangen in-kopen en de nog niet geleverde verkopen de economische voorraad wordt berekend.

A III - 3 *Maandblad voor Accountancy en Bedrijfshuishoudkunde, november 1956*
E 753.3

IV. LEER VAN DE CONTROLE

Het accountantsrapport

Reyn, H. J. — In dit artikel worden enige beginselen geformuleerd ten aanzien van de functie en de inhoud van het accountantsrapport. Na een beschouwing over de opvattingen welke in dit opzicht in enkele andere landen gelden, volgen enkele aanhalingen uit de Nederlandse literatuur betreffende de indeling van accountantsrapporten.

Vervolgens wordt de vraag besproken in hoeverre het rapport een functie heeft met name in die gevallen waarin een accountantsverklaring wordt gepubliceerd in een jaarverslag, en dus het oordeel van de accountant over de gepubliceerde stukken reeds is gegeven. De schrijver meent dat het rapport een eigen functie heeft naast de verklaring, omdat zij tot verschillende instanties zijn gericht en in een verschillende functie worden afgegeven.

Uitgaande van dit standpunt geeft de schrijver enige richtlijnen omtrent uiterlijk aspect en innerlijk aspect van een rapport omtrent de controle van de jaarrekening van een onderneming.

A IV - 1 *Maandblad voor Accountancy en Bedrijfshuishoudkunde, november 1956*
E 635.451 : E 741.23

The Basis of Auditing — Appraisal of Internal Control — a Consideration of Various Techniques

Drew, R., J. N. Miles en J. W. Tidex — Het onderzoek naar de effectiviteit van het stelsel van interne controle kan worden gezien als de grondslag van de accountantscontrole. In het onderhavige artikel wordt een aantal technieken besproken die de accountant kan toepassen bij dit onderzoek. Naast vragenlijsten en „check-lists” kunnen formulierdiagrammen, functiediagrammen en verbale beschrijvingen soms van nut zijn, al geven zij minder zekerheid van een stelselmatige analyse.

Toepassing van deze technieken is echter niet voldoende: de accountant moet zich tevens persoonlijk overtuigen hoe de interne controle in de praktijk werkt; meestal verschilt de gang van zaken aanmerkelijk van het ontworpen controle-systeem. De schrijver noemt een aantal punten waarop speciaal moet worden gelet, en wijst op de noodzaak van voortdurende aanpassing van de interne controle aan veranderde omstandigheden. Hij legt de nadruk op het feit dat het beoordelen van de interne controle geen routinewerk is dat aan lager personeel kan worden gedelegeerd. Het vormt een essentieel element van de accountantscontrole, en vereist persoonlijk onderzoek door de verantwoordelijke accountant zelf.

A IV - 2 *The Chartered Accountant in Australia, 20 september 1956*
E 741.23

An Accountant's Report for Purposes of a Prospectus

Parkes, A. H. — In een vrij uitvoerig artikel wordt besproken, welke rol verklaringen en rapporten van openbare accountants kunnen spelen bij de emissie, en hoe de accountant zijn functie ten deze moet opvatten. De praktijk, de wettelijke bepalingen in Australië en elders en de beroepsethiek in diverse landen komen daarbij ter sprake. Op vorm en inhoud van dit soort rapporten wordt vrij uitvoerig ingegaan.

A IV - 2
E 325.20

The Chartered Accountant in Australia, 20 oktober 1956

B. BEDRIJFSHUISHOUDKUNDE

a. ALGEMENE BEDRIJFSHUISHOUDKUNDE

III. WAARNEMINGSMIDDELEN

New Frontiers in Records Management

Barcan, A. — Research op het gebied van registratuur en archiefbeheer heeft geleid tot de conclusie, dat in Amerika in de doorsnee-onderneming 65% van de uitgaven voor „paperasserie” en daarmee samenhangende werkzaamheden als verspilling kan worden aangemerkt. Niet alleen bewaart men over het algemeen bijna tweemaal zoveel documenten als nodig zou zijn, maar men bewaart bovendien een veel te groot deel ervan in de — dure — kantoorruimte, waar ze het zoeken naar de wél nodige stukken belemmeren. Men geeft veel meer uit aan bewaren, filmen enz. van de onmisbare stukken dan nodig zou zijn. Per in dienst zijnde employé worden minstens 200 documenten per jaar bewaard. Men laat veelal de administratieve employés zelf documenten ontwerpen, zelf vaststellen welke stukken bewaard zullen worden, hoe, waar en hoe lang. Het aanhouden van 4 archiefkasten kost evenveel als de winst op een omzet van 4200 dollar. Het wordt tijd dat op dit punt bewust maatregelen worden genomen.

In dit artikel wordt in het kort uiteengezet, hoe een stelselmatige kritische studie van formulierenloop en archief moet worden aangepakt. In Amerika treedt hiertoe het Records Management Institute adviserend op, en bestaat ook een wetenschappelijke vakopleiding.

Ba III - 2
E 735

The Journal of Accountancy, november 1956

IV. LEER VAN DE KOSTPRIJS EN DE PRIJSVORMING

The Control of Overheads

Taylor, A. H. — Hoewel het beheersen van de „directe” kosten uiteraard altijd van groot belang is, meent de schrijver dat het in de huidige situatie veelal in de eerste plaats de „indirecte” kosten zijn, die de aandacht van de administratieve mensen vragen. Het is nodig dat de leiding inzicht heeft in de mate van gevoeligheid — op korte en op langere termijn — van de verschillende kostencategorieën voor wijzigingen in de voortgebrachte hoeveelheden. In dit artikel wordt geschetst, langs welke lijnen een analyse van deze verhoudingen kan worden opgezet, en hoe men op grond daarvan projecties voor langere perioden kan opstellen. Daarnaast kunnen gegevens voor de differentiële kostprijzen op korte termijn van verschillende produkten voor bepaalde doeleinden goede diensten bewijzen.

Ba IV - 2c
E 136.342

The Accountant, 13 oktober 1956

Afschrijvingen: statisch, dynamisch en bij inflatie

Geertman, D. R. J. A. — De moderne afschrijvingstheorie moet volgens de schrijver van deze beschouwingen worden gezien in verband met de investeringstheorie: Het afschrijvingsprobleem is een kringloopprobleem van investering. Het vrijkomen van gelden uit een investering wordt bepaald door de ontwikkeling van de vraag en van de produktietechniek en bovendien door inflatietendenzen.

Dit maakt dat wij aan afschrijvingstabellen weinig meer hebben: het probleem van de gebruiksduur is in een dynamische economie veel belangrijker dan dat van de afschrijvingsmethoden.

Een en ander wordt geadstrueerd met een uitvoerige analyse van de problematiek

rond levensduur, afschrijving en „intensieve financiering” onder statische, dynamische en inflatoire verhoudingen. Voorbeelden uit de praktijk verlevendigen het betoog.

Ba IV - 6
E 136.341.3

Economie, oktober 1956

V. LEER VAN DE FINANCIERING

Financieren als commercieel wapen

Bloom, Dr. F. W. C. — De verlening van leverancierscrediet heeft grote invloed op het distributieproces. Dank zij dit crediet kan het distributieapparaat een ruim assortiment aan goederen „op de toonbank”, ter plaatse waar de verbruiker zich bevindt, brengen. Hierdoor krijgt de verbruiker de mogelijkheid een keus te doen tussen prompt verkrijgbare goederen, waardoor prijs- en kwaliteitsconcurrentie tot gelding kunnen komen.

Na een korte beschouwing over de grondstoffenhandel wordt dieper ingegaan op de verhoudingen ten aanzien van het leverancierscrediet bij de handel in eindfabrikaten, die moeten worden afgezet aan de kleinverbruiker. Het is hier in de eerste plaats de fabrikant, die er belang bij heeft dat in het bijzonder zijn fabrikaat door de verbruikers wordt opgenomen. Tot de middelen om de omzet te stimuleren behoort het leverancierscrediet aan grossiers, die op hun beurt weer crediet geven aan detaillisten. De fabrikant kan dit middel slechts missen wanneer hij door zeer krachtige en kostbare reclame rechtstreeks tot de consument de detaillist heeft genoodzaakt het merkartikel in zijn verkoopassortiment op te nemen.

Door ongunstige conjunctuur of scherpe concurrentie kunnen zodanige verschuivingen in de marktpositie van de fabrikant optreden dat hij gedwongen is in sterkere mate bankcrediet op te nemen ter financiering van het verleende leverancierscrediet. Dit kan soms gebeuren tegen cessie van boekvorderingen.

In Nederland zijn verscheidene handelshuizen die zo kapitaalkrachtig zijn dat zij de financieringsfunctie van de fabrikant hebben kunnen overnemen, waartegenover zij dan lagere inkooprijzen kunnen bedingen.

De detaillist heeft meer vermogensbehoeften dan die welke door leverancierscrediet kunnen worden gedekt. Op deze behoeften wordt in het kort ingegaan, terwijl ook het afbetalingscrediet aan de uiteindelijke kopers even ter sprake komt. Als conclusie wordt gesteld, dat een financieel sterk handelsapparaat een grote steun is voor de producenten.

Ba V - 4
E 325.311.1

Tijdschrift voor Efficiëntie en Documentatie, oktober 1956

The Relation of Invested Capital to Profit

Sheehan, D. M. — Dit artikel bevat een pleidooi voor het gebruik van rendabiliteitsanalyses ten dienste van het ondernemingsbeleid. Niet alleen de rendabiliteit van het gehele bedrijf, maar ook die van afzonderlijke afdelingen, investeringen en producten moet met zorg worden berekend en voortdurend gevolgd. Vooral de analyse per produkt vereist aandacht en veel werk, daar hiertoe een juiste verbijzondering van verkoopkosten, algemene kosten en offers voor research noodzakelijk is. Voor deze verbijzondering worden enkele suggesties gedaan. Ook de projectie van nieuwe investeringen en hun rendabiliteit wordt in het kort besproken.

Ba V - 7
E 136.321. 2/3

The Controller, oktober 1956

VI. LEER VAN DE ORGANISATIE

Commerciële onderzoek

Freede, H. Th. — Hier wordt een beeld gegeven van de verschillende vormen van commerciële onderzoek en van hun belang in de huidige situatie op de Nederlandse markt. Ingegaan wordt o.m. op de ontwikkeling van „merchandising” of het verkoopbaar maken van het produkt ten aanzien van kwaliteit, prijs en verpakking; voorts op de analyse van verkoopkanalen en gebruiksgewoonten, en op de keuze en het juiste gebruik van advertentiemediën. Enkele illustraties verlevendigen het gegeven betoog.

Ba VI - 12
E 641.252

Tijdschrift voor Efficiëntie en Documentatie, oktober 1956

Het cadeaustelsel

Alers, Dr. J. — Ondanks het bestaan van de Wet beperking cadeaustelsel blijkt in feite de toepassing van dit reclamesysteem nog voortdurend toe te nemen. Men volgt

dan veelal de weg via verzendhuizen welke meestal slechts in schijn zelfstandig zijn. Meer dan $\frac{2}{3}$ der consumenten verkiest bij inwisseling der ontvangen bonnen het „geschenk” boven geld. Het blijkt dus, dat consumenten zowel als ondernemers er anders over denken dat de wetgever en dan de besturen der huisvrouwen- en consumentenorganisaties en anderen die zich tegen het cadeaustelsel verzetten. De schrijver tracht dit te verklaren door een nadere beschouwing van de voor- en nadelen van het systeem. Hij komt tot de slotsom dat de consument, zolang hij de keuze behoudt gelijksoortige produkten met of zonder cadeaux of bonnen te kopen, geen schade van het systeem zal ondervinden. Zelfs behoudt hij een ruimere keuze bij zijn inkomensbesteding en geniet hij extra baten.

Voor de ondernemers betekent de mogelijkheid tot het geven van geschenken een grotere variatiemogelijkheid bij de reclamevoering, die van groot belang is voor de financieel zwakkere, meestal tevens kleinere ondernemers in hun vaak moeilijke concurrentiestrijd met het grootbedrijf.

Ba VI - 15
E 133.345

Economisch-Statistische Berichten, 21 november 1956

Het merkartikel tussen fabrikant en consument

W o e s t i j n e, D r. W. J. v a n d e — Doordat het merkartikel herkenbaar is en van erkend constante kwaliteit, roept het in het economisch verkeer bepaalde problemen op. Deze betreffen zowel de concurrentie op het niveau van de detaillisten — o.m. de vraagstukken rond de vaste of geadviseerde prijs — als de concurrentie op het niveau der fabrikanten. Bij merkartikel bestaat de mogelijkheid reclame te maken bij en informatie te geven aan indirecte afnemers. In bepaalde gevallen kan dit tot verstoringen in de afzetverhoudingen leiden, maar normaal treedt hierdoor marktverruiming in, terwijl ook de voorlichting beter tot haar recht komt.

De commerciële coördinatie van fabrikant en handel is door de verschijning van het merkartikel — met fabrikanten-zowel als handelaarsmerken — zeer gecompliceerd geworden. Deze complicaties hangen af van de structuur van de bedrijfskolom en van de aard van het artikel. Algemene maatregelen ten aanzien van het merkartikel en zijn prijsvorming, die met deze verschillen geen rekening houden, lopen groot gevaar een geheel andere uitwerking te hebben dan wordt beoogd.

Ba VI - 15
E 133.341

Tijdschrift voor Efficiëntie en Documentatie, oktober 1956

Het verkopen

M e e r t e n s, L. — De techniek van het verkopen wordt in de praktijk uitgeoefend in een complex van omstandigheden, die elke verkoopsituatie een ander karakter geven. Door een opsomming van een aantal aspecten die het karakter van de verkoopsituatie en daarmee tevens de taak waarvoor de verkoper zich ziet gesteld, beïnvloeden, wil de schrijver duidelijk maken hoe gevaarlijk het is een oordeel te geven over „de” vertegenwoordigerstaak, „de” gewenste eigenschappen voor een vertegenwoordiger, e.d. In feite bevat dit artikel dus een aantal uitgangspunten voor een „typologie van de verkoopsituatie”.

Toch zijn er wel enkele punten die voor een succesvolle taakuitoefening van de vertegenwoordiger in elk geval belangrijk zijn. Hij moet als mens door de afnemer of prospect worden gewaardeerd. Zijn voorlichting over het produkt in het kader van de belangen van de afnemer moet als een deugdelijk advies worden ervaren. En hij moet vooral in staat zijn, de beslissingsweerstand te overwinnen.

Wil de vertegenwoordiger in zijn verkoopcontracten eerlijk kunnen staan tegenover zijn klanten, dan moet hij ook het beleid van zijn onderneming kunnen omschrijven, zich met de onderneming kunnen vereenzelvigen.

Ba VI - 21
E 641.252

Tijdschrift voor Efficiëntie en Documentatie, november 1956

VII. LEER VAN DE ARBEIDSVORWAARDEN

Bedrijfsorganisatie, produktiviteit en bedrijfsmaatschappelijk werk

Schröder, Mej. M. — Door velen wordt maatschappelijk werk uitgaande van een bedrijf nog beschouwd als een goed bedoelde liefhebberij van een werkgever en als een taak, die geheel los staat van het verdere bedrijfsorganisme. In dit artikel wordt de onverbreekelijke samenhang van de bedrijfsorganisatie zoals die in de nieuwere opvattingen wordt gezien en het bedrijfsmaatschappelijke werk duidelijk belicht, waarbij

tevens de uitgangspunten en de methodiek van het huidige maatschappelijke werk in het kort ter sprake komen.

Maatschappelijk werk is een hulpdienst niet alleen voor de individuele werknemer doch voor het gehele bedrijf. Deze dienst is mede gericht op de coördinatie van de diverse specialistische activiteiten binnen het bedrijf, een functie welke belangrijker wordt naarmate de specialisatie, en daarmee ook de middelpuntvliedende krachten, toenemen. Het doel van het bedrijfsmaatschappelijke werk is alleen benaderbaar, indien dit werk geheel is ingepast in het personeelsbeleid als onderdeel van het totale bedrijfsbeleid, en dus indien het bedrijfsdoel wordt gezien in sociale en economische doeleinden welke als één onscheidbaar geheel worden beschouwd, omdat een bedrijf uiteindelijk bestaat vóór de mens en dóór de mens.

Ba VII - 1
E 641.210

Maatschappij Belangen, november 1956

Automation en arbeidsvreugde

Mede aan de hand van beschouwingen vervat in een rapport van het Britse „Department of Scientific and Industrial Research” wordt hier ingegaan op de vraag, welke invloed de overgang van mechanisering naar automatisering zal hebben op de arbeidsvreugde der niet-leidinggevende werknemers.

Bij automatisering verwijnt de arbeid in gebonden tempo, welke veelal een bron van vermoeidheid en onbehagen is. Anderzijds zal de fysieke bevrediging door lichamelijke activiteiten en contact met het te bewerken materiaal mogelijk verminderen, maar daar staat tegenover dat een aantal baantjes die al lang geen fysieke bevrediging meer geven, erdoor zal verdwijnen.

Stukloon past zelden bij automatisering; het is niet bekend in hoeverre van beperking van de prestatiebeloning invloed op de arbeidsvreugde te verwachten is.

Automation vereist meer ploegenarbeid, hetgeen betekenis heeft voor het huiselijk en maatschappelijk leven der arbeiders. Voorts missen zij de „social satisfaction” uit het samenwerken in ploegverband met andere arbeiders; hier staan echter mogelijk nieuwe vormen van voldoening tegenover.

Tenslotte zal promotie in eigen bedrijf mogelijk worden bemoeilijkt door de automatisering, tenzij de ondernemingen zelf voldoende aandacht geven aan het ontdekken en doen opleiden — ook bij instellingen van onderwijs — van potentiële managers en technici uit eigen kring.

Ba VII - 1
E 641.211.2 : E 512.12

Economisch Statistische Berichten, 3 oktober 1956

Temps élémentaires salaires à primes et productivité

B o d d e w i j n, J. — Hoewel tijdstudies als middel tot verhoging van de produktiviteit reeds sinds Taylor worden toegepast, gebruikt men ze vooral in Europa nog lang niet algemeen. De schrijver gaat na hoe dit komt en pleit voor een ruimere toepassing, vooral ook als basis voor prestatiebeloning. Hij beschrijft de techniek van de tijdstudie en de mogelijkheden tot verhoging van de arbeidsproduktiviteit welke liggen in de toepassing van op wetenschappelijk vastgestelde standaardtijden gebaseerd stukloon. Het zwakke punt van iedere tijdstudie is en blijft de temposchatting, hoewel het begrip „normale prestatie” door statistische studies wel enige grondslag heeft gekregen: men weet dat ongeveer tweederde van de mensen een „normaal tempo” heeft, een vierde deel hetzij snel hetzij langzaam, en 5% zeer snel of zeer langzaam werkt. Voorts is bekend, dat de snelste werker ongeveer 43% meer kan voortbrengen dan de „normale” prestatie bedraagt.

De schrijver spreekt vervolgens in het kort over de techniek van de prestatiebeloning en over de voor- en nadelen ervan voor het bedrijf en voor de werknemers, waarbij de voordelen voor hem zwaarder blijken te wegen.

Tenslotte gaat hij in op enkele misverstanden en vooroordelen die bestaan ten opzichte van de toepassing van tijdstudies en prestatiebeloning, en met name op het „snijden” van tarieven. Hij wijst o.m. op het feit dat vrijwel elke standaardtijd op den duur moet worden verlaagd tengevolge van kleine verbeteringen in het proces die de werkers en de dagelijkse leiding zelf aanbrengen.

Een oplossing voor de hieruit voortvloeiende problemen kan bijvoorbeeld worden gevonden in de vorm van een variabele jaarlijkse uitkering aan de arbeiders afhankelijk van de totale bereikte arbeidsbesparing ten opzichte van de voorgerecalculeerde tijden, terwijl de standaardtijden geregeld worden gecorrigeerd.

Ba VII - 5
E 641.214/5

Annales de Sciences Economiques Appliquées, oktober 1956